

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Viestinnän laitos	
Tekijä-Författare-Author Kiiski, Elina			
Työn nimi-Arbetets titel-Title EU-julkisuutta vai ei? : Näkökulmia EU-julkisuuden rakentumiseen 2000-luvulla			
Oppiaine-Läroämne-Subject Viestintä			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu		Aika-Datum-Month and year 2007-02-19	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 91 s.
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Työssä tarkastellaan eurooppalaisen julkisuuden rakentumisen mahdollisuuksia Euroopan unionissa. Työni lähtökohtana on ajatus siitä, että poliittisten päätösten on perustuttava julkiseen harkintaan deliberatiivisen demokratiateorian mukaan. Koska Euroopan unioni on kehittynyt yhä suuremmissa määrin poliittiseksi toimijaksi, on myös EU:ssa toteutettava julkiseen harkintaan perustuvaa päätöksentekoa. Jotta julkinen harkinta voisi unionissa toteutua, olisi EU:ssa oltava jonkinlainen yhteinen julkisuus, jonka puitteissa kansalaiset voisivat keskustella heitä koskevista asioista ja osallistua unionin päätöksentekoon.</p> <p>Toistaiseksi on kuitenkin epäselvää, miten tällainen julkisuus voisi ylikansallisessa EU:ssa rakentua. Työssäni pyrin kartoittamaan erilaisia näkemyksiä siitä, millaisia mahdollisuuksia aiheeseen perehtyneet yhteiskuntatieteilijät eurooppalaisen julkisuuden syntymiselle näkevät. Pyrin tieteellisen julkisuuskeskustelun pohjalta vastaamaan myös kysymykseen siitä, millainen EU:n olisi oltava rakenteeltaan, jotta sen puitteissa voisi syntyä jotakin, mitä voitaisiin kutsua julkisuudeksi. Lopuksi analysoin Euroopan komission viestintäsuunnitelmaa, jonka tavoitteiksi on kirjattu eurooppalaisen julkisuuden ja demokratian parantaminen.</p> <p>Erityisen relevantiksi kysymys EU:n julkisuudesta on tullut 2000-luvulla, EU:n perustuslaillisen prosessin myötä. Perustuslailla on haluttu syventää EU:n integraatiota sekä selkiyttää EU:n perussopimus pohjaa, mutta huonolla menestyksellä. Ranskan ja Alankomaiden kansalaiset hylkäsivät perustuslain kansanäänestyksissään vuonna 2005 ja toistaiseksi sopimuksen kohtalosta on käynnissä miettimisaika. Samaan aikaan puhe EU:n demokratiavajeesta on yleistynyt kautta unionin. Viestinnän tutkimuksen kannalta kysymys Euroopan unionin kehityksen suunnasta voidaankin nähdä olevan tiiviisti yhteydessä siihen, kuinka EU:n kommunikatiivinen tila kehittyy. Jotta EU:sta voisi kehittyä myös kansalaisilleen hyväksyttävissä oleva poliittinen toimija, on EU:ssa oltava myös jonkinlainen poliittinen ja medioitu julkisuus.</p> <p>Teoreettisena jäsenyyksenä työssäni käytetään näkemyksiä eurooppalaisen julkisuuden synnystä ylikansallisesti tai vaihtoehtoisesti kansallisissa julkisuuksissa. Yleisesti näkemykset ylikansallisen eurooppalaisen julkisuuden synnyn mahdollisuuksista ovat melko pessimistisiä, lukuunottamatta Internetin potentiaalia ylikansallisten yhteisöjen synnyttämiseen. Sen sijaan tutkijoiden parissa suosiota on saanut näkemys eurooppalaisen julkisuuden rakentumisesta kansallisissa julkisuuksissa, joiden sfääreissä voitaisiin käsitellä sekä unionin että muiden jäsenmaiden asioita yhä paremmin. Näiden kahden näkemyksen välistä kuilua kuroo umpeen näkemys EU-julkisuuden rakentumisesta prosessina. Tämä prosessi syntyy kansalaisten arkipäiväisistä toimista, jos he näiden toimien puitteissa käyttäytyvät yhä enemmän myös EU:n kansalaisina, vaikkapa vaaleissa tai yli rajojen ulottuvissa kansalaisjärjestöissä. EU-julkisuus tarvitsee siis syntyäkseen myös demokraattisia rakenteita, joiden myötä kansalaisena toimiminen EU:ssa on mahdollista.</p> <p>Euroopan komission viestintäsuunnitelman analyysissä kiinnitetään huomiota siihen, miten komissio näkee unionin viestinnän keinot mahdollisuutena edistää julkisuutta ja demokratiaa EU:ssa. Analyysiosiossa vertaan komission näkemyksiä eurooppalaista julkisuutta pohtineiden yhteiskuntateoreetikkojen näkemyksiin. Näkemyksissä on huomattavissa suuria eroja siinä, missä määrin viestinnän keinojen voidaan uskoa ratkaisevan EU:n kohtaamia ongelmia.</p> <p>Tärkeimmät työssäni käytetyt lähteet teoriaosiossa sekä ensimmäiseen ja toiseen tutkimuskysymykseen vastaamisessa ovat Jürgen Habermas, Hannu Nieminen, Erik O. Eriksen, Renée van Os, Marianne Van de Steeg, Peter Schlesinger, Ruud Koopmans, Barbara Pfetsch, Thomas Risse, Peter Dahlgren ja Hans-Jörg Trenz.</p>			
Avainsanat-Nyckelord-Keywords julkisuus Euroopan unioni demokratia viestintä suunnitelmat viestintästrategiat			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			